

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Monika Krajewska

przy udziale oskarżyciela publicznego Urzędu Celnego I w W., w jego imieniu A. R. oraz S. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku oraz 7 stycznia 2016 roku w W.

sprawy **B. S.**

córki J. i J.

urodzonej dnia (...) w W.

oskarżonej o to, że:

1. w dniu 22.09.2014r. w mieszkaniu pod nr (...) przy ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 720 szt. papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks, w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 551,00 zł, zaś należne cło wynosi 24,00 zł (podatek od towarów i usług VAT wynosi 142,00 zł);

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

2. w dniu 22.09.2014r. w mieszkaniu pod nr (...) przy ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy w postaci 1 kg tytoniu do palenia bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 kks gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 700,00 zł;

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks

orzeka

I. oskarżoną **B. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów, stanowiących wykroczenia skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na wskazanej podstawie skazuje ją, zaś na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 50 § 1 kks oraz art. 48 § 1 i 3 kks wymierza oskarżonej łącznie karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. na podstawie art. 49 § 3 kks w zw. z art. 30 § 1 kks oraz art. 31 § 6 kks orzeka przepadek:

1. 36 paczek papierosów różnych marek opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 23 pod poz. 1-4 i zarządza ich zniszczenie,

2. 1 kilograma tytoniu opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 23 pod poz. 5 i zarządza jego zniszczenie;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty kosztów postępowania i określa, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2014 roku funkcjonariusze celni Referatu Dochodzeniowo-Śledczego i Dozoru w związku z prowadzonym przez Urząd Celny I w W. postępowaniem RKS (...) przeciwko P. S., na mocy postanowienia Prokuratury Rejonowej (...) z dnia 1 sierpnia 2013 r. dokonali przeszukania lokalu mieszkalnego na ul. (...). Na miejscu zastano B. S.. Podczas przeprowadzania czynności funkcjonariusze (w tym M. S.) ujawnili przechowywany przez B. S. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci: 720 szt. papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, na którym ciążą należności celne w kwocie 24 zł oraz należności podatkowe w postaci podatku akcyzowego w kwocie 551,00 zł oraz 1 kg tytoniu do palenia bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy, na którym ciążą należności z tytułu podatku akcyzowego w wysokości 700 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonej (k. 11-12, k. 62), protokołu oględzin rzeczy (k. 20-21), protokołu oględzin miejsca (k. 13-14), wykazu należności (k. 15-16), pokwitowania wraz z załącznikami (k. 18-19), protokołu przesłuchania świadka (k. 27), informacji od komornika (k. 69-70), pokwitowania (k. 25), protokołu przesłuchania podejrzanego (k. 11-12), danych z KRK (k. 26), pisma obwinionej zawierającego sprzeciw od wyroku nakazowego (k. 46).

Oskarżona w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Skorzystała z przysługującego jej prawa i odmówiła składania wyjaśnień. Nie wyraziła również, zgody na dobrowolne poddanie się karze. Zgodziła się na przepadek zatrzymanego u niej towaru. Nadto dodała wówczas, iż P. S. jest jej synem i od około roku przebywa w Holandii, był u niej miesiąc temu, lecz nie zna ona aktualnie terminu jego powrotu.

Oskarżona w toku postępowania sądowego, przesłuchana na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku, przyznała się do popełnienia zarzucanego jej w punkcie 1 czynu. Wyjaśniła, iż papierosy bez akcyzy kupiła pod Hałą M. w W.. Oskarżona nie przyznała się do 2 zarzucanego jej czynu, twierdząc, że tytoń był pochodzenia polskiego, różnych marek, a następnie przesyłała go do torby foliowej.

Wobec faktu, iż oskarżona wyjaśniała odmiennie, niż poprzednio Sąd odczytał jej wyjaśnienia złożone w trakcie postępowania przygotowawczego z k. 12, 12v, w których przyznała się do obu stawianych jej zarzutów. Odnosząc się do zapisu z protokołu oskarżona potwierdziła jego zapis i oznajmiła, że nie ma nic do dodania.

Dalej odpowiadając na pytania oskarżyciela publicznego i Sądu wyjaśniła, iż podczas przeszukania jej mieszkania opakowania znajdowały się w mieszkaniu, na parapecie w kuchni. Oznajmiła, że nie sprzedawała tych papierosów. Były przeznaczone na jej własny użytek. Oświadczyła, że parapet w kuchni ma taki, że widać go od razu po wejściu do mieszkania, jest zasłonięty firankami. Oskarżona podczas rozprawy okazała, również opakowania po tytoniu, które jej zdaniem w trakcie przeszukania znajdowały się w mieszkaniu.

Okazanymi opakowaniami były puste opakowania po tytoniu marki: C., N., F., P. & S. – 13 sztuk, wskazujące w sumie pojemność ok. 2 kg. Na większości z nich widniał znak akcyzy z datą 2014 r., na części akcyzy były naderwane, bez uwidocznionego roku, na jednym widniał znak rok 2015.

Oskarżona stwierdziła, że podczas przeszukania mogła zapomnieć, że miała opakowania od tego tytoniu.

Oskarżona po odczytaniu jej zapisu protokołu oględzin mieszkania wyjaśniła, iż mieszka sama, jeden jej syn wyjechał z Polski, drugi jest bezrobotny, bez mieszkania, nie ma ona innej rodziny. Oświadczyła, iż jest wobec niej prowadzone postępowanie egzekucyjne przez komornika. Dodała, że mieszka w lokalu tymczasowym przydzielonym przez miasto.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, w których przyznała się do popełnienia pierwszego zarzucanego jej czynu, co potwierdza zgromadzony w sprawie uznany za wiarygodny materiał dowodowy w szczególności: protokół przeszukania (k. 6-8), protokół oględzin miejsca (k. 13-14), protokół oględzin rzeczy (k. 20-21), wykaz należności (k. 15-16), pokwitowanie wraz z załącznikami (k. 18-19), protokół taryfikacji celnej (k. 22).

Sąd odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej, w zakresie w jakim nie przyznała się do popełnienia drugiego zarzucanego jej czynu, uznając je za przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. Wyjaśnienia oskarżonej sprowadzały się, bowiem jedynie do twierdzenia, iż tytoń był pochodzenia polskiego. Twierdziła, iż był on zakupiony z akcyzą polską i z mniejszych torebek został przesypany w większą torebkę. Przed Sądem w dniu 28 października 2015 roku okazała puste opakowania tytoniu, które w trakcie przeszukania miały znajdować się w mieszkaniu, a na jakich widniały znaki akcyzy z datą 2014 r., niektóre akcyzy naderwane bez uwidocznionego roku, oraz jedna paczka ze znakiem - rok 2015.

Wyjaśnienia oskarżonej w tej części, zdaniem Sądu nie zasługują na wiarę. Warto wskazać, iż oskarżona w trakcie postępowania przygotowawczego przyznała się do obydwu stawianych jej zarzutów, w tym do przechowywania 1 kg tytoniu do palenia, bez nazwy. Nie podnosiła wskazanych przez siebie okoliczności podczas przeszukania, w obecności interweniujących funkcjonariuszy. Oskarżona przedstawiała takie stanowisko, dopiero w sprzeciwie od wyroku nakazowego i przed Sądem. Zdaniem Sądu, powyższe świadczy o tym, że oskarżona przyjęła określoną strategię mającą zwolnić ją od odpowiedzialności w zakresie 2 zarzucanego jej czynu. Nadto, w ocenie Sądu, brak jest również jakichkolwiek dowodów, które wskazywałyby, iż okazane przez nią puste paczki po tytoniu opatrzone znakami akcyzy znajdowały się podczas przeszukania w mieszkaniu, a nie pochodzą choćby z innego miejsca, czy zostały zgromadzone jedynie celem przedłożenia ich przed Sądem, bądź zostały dostarczone przez inne osoby.

Z zapisu protokołu oględzin miejsca (k. 13v) jasno wynika, że na ławeczce pod oknem w kuchni znajdowały się czarne torebki reklamowe, w których znajdowały się dwa plastikowe opakowania tytoniu do palenia, bez polskich znaków akcyzy. Należy jednocześnie zauważyć, iż oskarżona, odnosząc się do treści zapisu protokołu, przedstawiała swoją trudną sytuację życiową i osobistą, co zdaniem Sądu może poniekąd świadczyć, iż w taki sposób się tłumacząc, przyznała się do stawianych jej zarzutów.

Nadto, z zeznań świadka M. S. obecnego podczas przeszukania wynika, iż w mieszkaniu ujawniono papierosy i tytoń bez polskich znaków akcyzy. Oskarżona zaś przyznała się, iż znalezione wyroby akcyzowe są jej własnością.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. S., funkcjonariusza celnego w Referacie Dochodzeniowo-Śledczym i Dozoru Urzędu Celnego I w W., który brał udział w czynności przeszukania mieszkania na ulicy (...). Świadek wykonując swoje czynności służbowe, naocznie ujawnił wyroby akcyzowe w postaci papierosów i tytoniu bez polskich znaków akcyzy przechowywane przez B. S., która przyznała, iż stanowią one jej własność. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonej, wykonywał rutynowe czynności służbowe, zgodnie z najlepszą wiedzą i zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wobec powyższego Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne.

Sąd nie kwestionował również prawdziwości innych dowodów zaliczonych do materiału dowodowego, w postaci: protokołu oględzin rzeczy (k. 20-21), protokołu oględzin miejsca (k. 13-14), wykazu należności (k. 15-16), pokwitowania wraz z załącznikami (k. 18-19), protokołu przeszukania (k. 6-8), protokołu taryfikacji celnej (k. 22), wykazu dowodów rzeczowych (k. 23), protokołu przesłuchania świadka (k. 27), informacji od komornika (k. 69-70), pokwitowania (k. 25), protokołu przesłuchania podejrzanego (k. 11-12), danych z KRK (k. 26), pisma obwinionej zawierającego sprzeciw od wyroku nakazowego (k. 46).

Dokumenty te zostały, bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony. Sąd natomiast z urzędu nie dostrzegł powodów, dla których należałoby im odmówić wiarygodności i mocy dowodowej.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie było wątpliwości co do okoliczności popełnienia przez oskarżoną zarzucanych jej czynów, jej winy i sprawstwa.

B. S. została oskarżona o to, że:

1. w dniu 22.09.2014 r. w mieszkaniu pod nr (...) przy ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspółnotowego w postaci 720 szt. papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 551,00 zł, zaś należne cło wynosi 24,00 zł (podatek od towarów i usług VAT wynois 142,00 zł), to jest o wykroczenie skarbowe z art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks;

2. w dniu 22.09.2014 r. w mieszkaniu pod nr (...) przy ul. (...) w W. przechowywała towar akcyzowy w postaci 1 kg tytoniu do palenia bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 700 zł, to jest o wykroczenie z art. 65 § 1 i 4 kks.

Zachowanie oskarżonej w zakresie pierwszego przypisanego jej czynu wypełniło znamiona art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, zaś w zakresie punktu drugiego z art. 65 § 1 i 4 kks.

Zgodnie z treścią art. 65 § 1 kks kto nabywa, przechowuje, przewozi, przysyła lub przynosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3 albo obu tym karom łącznie.

§ 4 powyższego przepisu brzmi: „jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Zgodnie z art. 91 § 1 kks „kto nabywa, przechowuje, przewozi, przysyła lub przynosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 89-90 § 1 lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3 albo obu tym karom łącznie. Zaś zgodnie z § 4 tego przepisu „jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe. Natomiast według art. 7 § 1 „jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe lub jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów”.

Przedmiotem ochrony deliktów karnoskarbowych z art. 65 k.k.s. jest mienie Skarbu Państwa. Formą ochrony jest zabezpieczenie przed nielegalnym obrotem wyrobami akcyzowymi, wprowadzonymi bez oznaczenia ich znakami akcyzy. Znamionami ustawowego opisu paserstwa akcyzowego określającymi czynność sprawczą jest m. in. przechowywanie wyrobu akcyzowego, oznaczające jego przetrzymanie na żądanie, czy za zgodą innej osoby, z jednoczesnym obowiązkiem zwrotu. Nie ma znaczenia, czy czynność ta ma charakter odpłatny, czy też nie.

W art. 65 § 1 k.k.s. unormowano paserstwo umyślne, kiedy to sprawca obejmuje świadomością fakt, iż wyrób pochodzi z takich czynów, i mimo to podejmuje czynności opisane w tym przepisie (komentarz do art. 65 kks Grzegorz Łabuda, LEX).

Przedmiotem, zaś ochrony deliktów karnoskarbowych z art. 91 k.k.s. jest mienie Unii Europejskiej oraz Skarbu Państwa. Formą ochrony jest zabezpieczenie przed nielegalnym obrotem towarami, pochodzącymi z czynów zabronionych, określonych w art. 86-90 § 1 k.k.s. Przedmiotem ochrony przy paserstwie celnym, przedmiotem którego jest towar lub usługa objęta reglamentacją pozataryfową, jest nadto gospodarka wspólnotowa. Opis ustawowego paserstwa celnego, podobnie jak paserstwa akcyzowego przewiduje przechowywanie – jako znamię określające czynność sprawczą, które oznacza przetrzymywanie towaru na żądanie czy za zgodą innej osoby, z jednoczesnym obowiązkiem zwrotu (komentarz do art. 91 kks Grzegorz Łabuda, LEX).

W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonej polegało na tym, że przechowywała ona towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 720 szt. papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy oraz towar akcyzowy w postaci 1 kg tytoniu do palenia bez nazwy, bez polskich znaków akcyzy. Faktu przechowywania papierosów nie kwestionowała również sama oskarżona. Z zeznań świadka i zapisu protokołu przeszukania mieszkania bezsprzecznie wynika, iż w przedmiotowym lokalu ujawniono i zabezpieczono wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci papierosów, ale również, 1 kg torebki z tytoniem.

Sąd, dokonując zatem ustaleń stanu faktycznego, nie miał również wątpliwości, że oskarżona popełniła drugi z zarzucanych jej czynów. W tym, bowiem zakresie jej zeznania nie były jednoznaczne, a wyjaśnień złożonych w tym zakresie w toku rozprawy, nie można uznać za wiarygodne, jako sprzeczne z innymi dowodami oraz niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Zauważyć należy, iż oskarżona początkowo, podczas interwencji funkcjonariuszy celnych i przesłuchana przyznała, że 1 kg torebki z tytoniem stanowił jej własność. Następnie twierdziła, iż tytoń ten znajdował się w torebce, gdyż został do niej przesypany.

Zdaniem Sądu, trudno uwierzyć w tę wersję, prezentowaną przez oskarżoną. W ocenie Sądu zgodnie z doświadczeniem życiowym, nielogicznym wydaje się, aby oskarżona przesypywała tytoń z paczek, na których miała znajdować się akcyza, mający jej służyć następnie do własnego użytku. Ciężko również, dać wiarę oskarżonej, iż robiła ona papierosy na własny użytek, choćby w świetle jej wyjaśnień z których wynika, że papierosy kupiła pod Halą M.. Przede wszystkim należy dodać, iż przeszukanie mieszkania nastąpiło na skutek podejrzeń przeciwko P. S. - synowi oskarżonej, wobec którego były już wcześniej prowadzone sprawy o wykroczenia skarbowe. Wobec czego, zdaniem Sądu wszelkie zawarte w aktach sprawy informacje przemawiają za tym, iż oskarżona miała wiedzę, że w lokalu jaki zamieszkuje przechowywany jest towar akcyzowy bez polskich znaków akcyzy, na co się godziła. W ocenie Sądu oskarżona przypisane jej czyny popełniła umyślnie, a w czasie czynów nie była nieletnia ani niepoczytalna.

Oskarżyciel publiczny – Urząd Celny I w W. wnosił o wymierzenie oskarżonej kary grzywny w wysokości 1000 zł oraz orzeczenie przepadku poprzez zniszczenie przedmiotów pochodzących z czynu zabronionego.

Sąd nie przychylił się jednak do orzeczenia wnioskowanej kary grzywny, uznając ją za zbyt wysoką z poniżej opisanych względów.

Wymierzając karę oskarżonej Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z art. 47 § 1 kks i art. 48 § 1 kks w przypadku wykroczenia skarbowego możliwe jest wymierzenie wyłącznie grzywny określonej kwotowo, w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotności wysokości minimalnego wynagrodzenia. Sąd wymierzając karę grzywny baczyl, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie art. 13 kks nakazuje uwzględnić przy wymiarze kary rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się. Na skutek zachowania oskarżonej doszło do przechowywania towaru akcyzowego, który nie został objęty podatkiem akcyzowym i od którego nienaliczono cła - jak wynika to z protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów wykroczenia skarbowego w przedmiotowej sprawie z k. 22 oraz wykazu należności k. 15-16, należności z tytułu podatku akcyzowego wyniosły łącznie 1251 zł oraz cło w wysokości 24 zł (gdzie podatek od towarów i usług VAT wynosi 142 zł).

Sąd kierując się, również ustawowymi dyrektywami kary określonymi w art. 12 kks oraz art. 13 kks, biorąc pod rozwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonej uznał, iż kara w kwocie 200 zł stanowi właściwą reakcję na wykroczenie skarbowe popełnione przez B. S.. Sąd nie mógł nie uwzględnić okoliczności bardzo trudnej sytuacji finansowej i życiowej w jakiej znajduje się oskarżona.

Wobec niej prowadzone są cztery postępowania egzekucyjne, co wynika z informacji komornika z k. 69-70. Oskarżona jest osobą w podeszłym wieku, chorą, ma 70 lat, otrzymuje rentę po mężu w wysokości 870 zł netto miesięcznie – z czego 250 zł miesięcznie pobiera komornik, nadto ma zadłużenie mieszkania w wysokości ok 60000 zł, z czego już jest spłacone 20000 zł. Wobec powyższego Sąd doszedł do przekonania, iż orzeczona kara w kwocie 200 zł będzie wystarczająca, aby oskarżona nie popełniła podobnych czynów po raz kolejny.

Dodatkowo na podstawie art. 49 § 3 kks w zw. z art. 30 § 1 kks oraz art. 31 § 6 kks orzekł przepadek przedmiotów w postaci: 36 paczek papierosów różnych marek opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 23 pod poz. 1-4 oraz 1 kilograma tytoniu opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 23 pod poz. 5 i zarządził ich przepadek.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w związku z art. 113 § 1 kks zwolnił oskarżoną z ponoszenia kosztów postępowania uznając, że w obecnej sytuacji materialnej ich uiszczenie przez oskarżoną będzie nadmiernym obciążeniem.